

SK

SK

SK

EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 16.3.2011
KOM(2011) 126 v konečnom znení

2011/0059 (CNS)

Návrh

NARIADENIE RADY

**o súdnej príslušnosti, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí vo veciach
majetkových režimov manželov**

{KOM(2011) 125 v konečnom znení}

{KOM(2011) 127 v konečnom znení}

{SEK(2011) 327 v konečnom znení}

{SEK(2011) 328 v konečnom znení}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

1.1. Všeobecný kontext

V článku 67 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa stanovuje, že Únia vytvára priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pri rešpektovaní základných práv a rozličných právnych systémov. Podľa odseku 4 tohto článku Únia uľahčuje prístup k spravodlivosti najmä prostredníctvom zásady vzájomného uznávania súdnych a mimosúdnych rozhodnutí v občianskych veciach. V článku 81 tejto zmluvy sa výslovne uvádzajú opatrenia, ktorých cieľom je zabezpečiť „vzájomné uznávanie a výkon súdnych a mimosúdnych rozhodnutí medzi členskými štátmi“, ako aj „zlučiteľnosť kolíznych noriem a noriem určujúcich právomoc uplatniteľných v členských štátoch“. Na tomto základe sa už prijalo mnoho nástrojov, najmä nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, avšak majetkové režimy manželov nepatria do ich rozsahu pôsobnosti.

Prijatie európskeho nástroja vo veci úpravy majetkových režimov manželov už bolo uvedené medzi prioritami Viedenského akčného plánu z roku 1998. V programe vzájomného uznávania rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach¹, ktorý Rada prijala 30. novembra 2000, sa uvádzalo vytvorenie nástroja týkajúceho sa súdnej príslušnosti, uznávania a výkonu rozhodnutí v oblasti „manželských majetkových režimov a majetkových dôsledkov rozluky nezosobášených párov“. V Haagskom programe², prijatom na zasadnutí Európskej rady 4. a 5. novembra 2004, ktorý za hlavnú prioritu stanovil vykonávanie programu vzájomného uznávania z roku 2000, bola Komisia vyzvaná, aby predložila zelenú knihu o „kolízii zákonov vo veciach týkajúcich sa vlastníckych vzťahov v manželstve vrátane otázky právomoci a vzájomného uznávania“, a bola v ňom zdôraznená potreba prijať nástroj v tejto oblasti do roku 2011.

V Štokholmskom programe, ktorý Európska rada prijala 11. decembra 2009, sa tiež uvádza, že vzájomné uznávanie by sa malo rozšíriť na majetkové práva vyplývajúce z manželského zväzku a majetkové dôsledky rozvodu alebo rozluky.

V „Správe o občianstve EÚ za rok 2010: odstránenie prekážok vykonávania práv občanov EÚ“³, prijatej 27. októbra 2010, Komisia konštatuje, že jednou z hlavných prekážok, s ktorými sa občania EÚ stále stretávajú v každodennom živote pri výkone svojich práv spojených s občianstvom EÚ za hranicami svojho štátu, je neistota v oblasti majetkových práv medzinárodných párov. Komisia preto v tejto správe oznámila, že ako prostriedok nápravy sa v roku 2011 prijme návrh legislatívneho nástroja, ktorý medzinárodným párom (manželom alebo registrovaným partnerom) umožní ľahšie zistiť, ktoré súdy sú príslušné a ktoré právne predpisy sú použiteľné pre ich vlastnícke práva.

---

¹ Ú. v. ES C 12, 15.1.2001, s. 1.

² Ú. v. EÚ C 53, 3.3.2005, s. 1.

³ KOM(2010) 603.

1.2. Dôvody a ciele návrhu

Zvýšená mobilita osôb v rámci priestoru bez vnútorných hraníc vedie k výraznému nárastu počtu vzťahov medzi občanmi rôznych členských štátov a k pobytu takýchto párov na území členského štátu, ktorého nie sú štátnymi príslušníkmi; takáto situácia je navyše často sprevádzaná nadobudnutím majetku na území viacerých štátov Únie. Štúdia konzorcia ASSER-UCL⁴ z roku 2003 poukázala na rozsah fenoménu medzinárodných párov v Európskej únii a aj praktické a právne ťažkosti, s ktorými sa stretávajú tak pri každodennej správe spoločného majetku, ako aj v čase zániku vzťahu spôsobeného rozlukou partnerov alebo úmrtím jedného z nich. Tieto ťažkosti často súvisia so značnými rozdielmi v platných právnych predpisoch hmotného práva, ako aj medzinárodného práva súkromného, ktoré upravujú oblasť majetkových dôsledkov manželstiev.

Z dôvodu osobitného charakteru manželstva a registrovaného partnerstva a rôznych dôsledkov oboch typov vzťahu Komisia predkladá dva návrhy samostatných nariadení: prvý návrh sa týka súdnej príslušnosti, rozhodného práva, uznávania a výkonu rozhodnutí v oblasti majetkových režimov manželov a druhý súdnej príslušnosti, rozhodného práva, uznávania a výkonu rozhodnutí v oblasti majetkových dôsledkov registrovaných partnerstiev.

Cieľom tohto návrhu je najmä vytvoriť v Európskej únii jasný právny rámec, ktorý by zahŕňal určenie príslušného súdu a rozhodného práva vo veciach majetkových režimov manželov a uľahčenie pohybu rozhodnutí a dokumentov v členských štátoch.

2. VÝSLEDOK KONZULTÁCIÍ – POSÚDENIE VPLYVU

Príprave tohto návrhu predchádzali rozsiahle konzultácie s členskými štátmi, ostatnými inštitúciami a verejnosťou. Na základe štúdie uskutočnenej v roku 2003 Komisia zverejnila 17. júla 2006 Zelenú knihu o kolízii právnych predpisov v oblasti manželských majetkových režimov, zaoberajúcu sa najmä otázkou súdnej právomoci a vzájomného uznávania⁵, ktorou sa začali rozsiahle konzultácie v tejto oblasti. Komisia vytvorila na prípravu návrhu expertnú skupinu nazvanú „PRM/III“. Členovia skupiny pochádzali z príslušných profesijných oblastí a zastupovali rôzne európske právne kultúry; táto skupina sa stretla v rokoch 2008 až 2010 päťkrát. Komisia tiež 28. septembra 2009 usporiadala verejné vypočutie, počas ktorého rozhovory s asi sto účastníkmi potvrdili, že je potrebné na úrovni Únie vytvoriť nástroj pre oblasť majetkových režimov manželov, ktorý by sa týkal najmä právomoci, rozhodného práva, uznávania a výkonu rozhodnutí. Dňa 23. marca 2010 sa tiež uskutočnilo stretnutie s odborníkmi z členských štátov, kde sa hovorilo o hlavných rysoch pripravovaného návrhu.

Komisia tiež vypracovala spoločné posúdenie vplyvu návrhov nariadení o majetkových režimoch manželov a majetkových dôsledkoch registrovaných partnerstiev, ktoré je pripojené k tomuto návrhu.

---

⁴ Štúdia o majetkových režimoch manželov a o majetku nezosobášených párov v medzinárodnom práve súkromnom a vo vnútornom práve členských štátov Únie (Etude sur les régimes matrimoniaux des couples mariés et sur le patrimoine des couples non mariés dans le droit international privé et dans le droit interne des Etats membres de l'Union), Consortium ASSER-UCL, http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

⁵ KOM(2006) 400.

3. PRÁVNE ASPEKTY NÁVRHU

3.1. Právny základ

Právnym základom tohto návrhu je článok 81 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorým sa udeľuje Rade právomoc prijať po porade s Európskym parlamentom opatrenia týkajúce sa rodinného práva, ktoré majú cezhraničný dosah.

Majetkové režimy manželov závisia od existencie rodinných vzťahov medzi príslušnými osobami. Majetkový režim manželov sa síce týka majetkových vzťahov medzi manželmi a medzi manželmi a tretími osobami, súvisí však tak úzko s manželstvom, že je potrebné ho považovať za súčasť rodinného práva. Tento režim vzniká výhradne uzavretím manželstva a zaniká jeho rozpadom (v dôsledku úmrtia jedného z manželov, rozvodu alebo rozluky partnerov).

Cieľom tohto návrhu je vytvoriť úplný súbor pravidiel medzinárodného práva súkromného, ktoré by sa používali vo veciach majetkových režimov manželov. Tento návrh sa teda týka súdnej príslušnosti, rozhodného práva a uznávania a výkonu rozhodnutí vydaných vo veciach majetkových režimov manželov. Pravidlá nachádzajúce sa v návrhu platia len v prípadoch, ktoré majú cezhraničný charakter.

3.2. Zásada subsidiarity

Ciele návrhu možno dosiahnuť iba v prostredníctvom spoločných pravidiel vo veciach majetkových režimov manželov, ktoré musia byť totožné, aby sa zabezpečila právna istota a predvídateľnosť pre občanov. Jednostranné opatrenie členských štátov by preto bolo v rozpore s týmto cieľom. V tejto oblasti existujú dva medzinárodné dohovory Haagskej konferencie o medzinárodnom práve súkromnom: dohovor zo 17. júla 1905 o kolízii práv vo vzťahu k účinkom manželstva na práva a povinnosti manželov v ich osobných vzťahoch a k ich majetku a dohovor zo 14. marca 1978 o rozhodnom práve pre majetkový režim manželov. Tieto dohovory však boli ratifikované len tromi členskými štátmi a neprinášajú očakávané riešenia celého rozsahu problémov, ktorými sa tento návrh zaoberá a ktoré boli odhalené v posúdení vplyvu a pri verejných konzultáciách. Vzhľadom na charakter a rozsah problémov, s ktorými sa občania stretávajú, možno ciele dosiahnuť iba na úrovni Únie.

3.3. Zásada proporcionality

Návrh je v súlade so zásadou proporcionality, keďže sa obmedzuje výlučne na to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie jeho cieľov. Návrh neharmonizuje právo členských štátov v oblasti majetkových režimov manželov. Nemá vplyv ani na daňové otázky vysporiadania majetkových pomerov manželov v členských štátoch. Neprinesie žiadnu finančnú a administratívnu záťaž pre občanov a bude znamenať iba veľmi obmedzenú dodatočnú záťaž pre príslušné vnútroštátne orgány.

3.4. Vplyv na základné práva

Komisia v súlade so stratégiou účinného uplatňovania Charty základných práv Európskou úniou⁶ overila, že návrh rešpektuje práva uvedené v charte.

---

⁶ Oznámenie Komisie KOM(2010) 573, 19.10.2010.

Nie sú ním dotknuté práva uvedené v článkoch 7 a 9 charty, teda právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života a právo uzavrieť manželstvo a založiť rodinu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Posilňuje sa vlastnícke právo uvedené v článku 17 charty. Predvídateľnosť toho, aké právo sa použije na celkový majetok páru, totiž manželom zaisťuje účinnejší výkon ich vlastníckeho práva.

Komisia tiež overila, že je zohľadnený článok 21, ktorým sa zakazuje akákoľvek diskriminácia.

Navrhované ustanovenia tiež zlepšujú prístup, ktorý majú k spravodlivosti v Únii občania, a najmä manželské páry. Uľahčujú vykonávanie článku 47 Charty základných práv, ktorý zaručuje právo na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces. Stanovením objektívnych kritérií na určenie príslušného súdu sa zabráni paralelným konaniam, ako aj prípadom, keď sa aktívnejšia strana neprimerane ponáhľa na súd.

3.5. Výber nástroja

Nevyhnutnosť právnej istoty a predvídateľnosti si vyžaduje jasné a jednotné normy v podobe nariadenia. Navrhované pravidlá o súdnej príslušnosti, rozhodnom práve a pohybe rozhodnutí sú podrobné a presné a nevyžadujú si implementáciu do vnútroštátneho práva. Ciele právnej istoty a predvídateľnosti by boli ohrozené, ak by sa členským štátom pri vykonávaní pravidiel ponechal priestor na voľné uváženie.

4. VPLYV NA ROZPOČET, ZJEDNODUŠENIE A SÚLAD S OSTATNÝMI POLITIKAMI ÚNIE

4.1. Vplyv na rozpočet

Návrh nebude mať vplyv na rozpočet Únie.

4.2. Zjednodušenie

Harmonizáciou pravidiel o súdnej príslušnosti sa výrazne zjednodušia postupy, pretože umožní na základe spoločných noriem určiť, ktorý súd je príslušný vo veci majetkových režimov manželov. Rozšírenie príslušnosti súdov, pred ktorými prebieha alebo bude prebiehať konanie vo veci rozvodu, rozluky, vyhlásenia manželstva za neplatné alebo dedičstva na základe uplatňovania súčasných alebo budúcich nástrojov Únie, na konania týkajúce sa majetkových práv, ktoré s nimi súvisia, bude znamenať, že všetkými aspektmi ich situácie sa bude zaoberať ten istý súd.

Harmonizáciou kolíznych noriem sa podstatne zjednodušia postupy tým, že občanom umožní určiť rozhodné právo na základe jediného jednotného súboru pravidiel, ktorými sa nahradia súčasné vnútroštátne kolízne normy členských štátov.

Navrhované pravidlá týkajúce sa uznávania a výkonu súdnych rozhodnutí uľahčia pohyb týchto rozhodnutí v členských štátoch.

4.3. Súlad s ostatnými politikami Únie

Tento návrh je súčasťou úsilia Komisie o odstránenie prekážok, s ktorými sa občania EÚ stretávajú v každodennom živote pri výkone svojich práv spojených s občianstvom EÚ, ako to stanovuje už uvedená správa o občianstve EÚ za rok 2010.

5. KOMENTÁR K ČLÁNKOM

5.1. Kapitola I: Rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

Článok 1

Pojem „majetkové režimy manželov“ sa musí vykladať samostatne a musí zahŕňať nielen každodennú správu majetku manželov, ale aj vysporiadanie tohto majetku v dôsledku rozluky partnerov alebo úmrtia jedného z nich.

Pokiaľ ide o určenie oblastí, na ktoré sa bude budúci nástroj vzťahovať, považovalo sa za vhodnejšie vypracovať taxatívny výpočet vecí, na ktoré sa nariadenie nevzťahuje. Z rozsahu pôsobnosti nariadenia tak budú vylúčené najmä záležitosti, ktoré sú už upravené v existujúcich predpisoch Únie, ako sú napríklad vyživovacia povinnosť⁷, najmä medzi manželmi, či otázky týkajúce sa platnosti a účinkov darov⁸. Z oblasti pôsobnosti tohto nariadenia sú tiež vylúčené otázky upravené dedičským právom.

Nariadením nie je dotknutá povaha vecných práv vzťahujúcich sa na majetok, klasifikácia majetku ani práva a určenie výsad osoby, ktorej tieto práva náležia.

Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia je tiež vylúčené zverejnenie majetkových práv, najmä fungovanie katastra nehnuteľností a účinky zapísania alebo nezapísania do tohto katastra.

Článok 2

V záujme súladu a lepšej zrozumiteľnosti a jednoduchšieho vykonávania sú niektoré pojmy v tomto nariadení definované rovnako ako v iných nástrojoch Únie, ktoré sú v súčasnosti platné alebo o ktorých sa rokuje.

Pojem „súd“ je vymedzený tak, aby zahŕňal orgány a osoby, ktoré vykonávajú svoje funkcie na základe prenesenia právomoci alebo určenia súdom, a má listinám vydaným týmito orgánmi umožniť zaobchádzanie porovnateľné so súdnymi rozhodnutiami, pokiaľ ide o ich uznávanie a vykonávanie v inom členskom štáte, než v ktorom boli vydané.

5.2. Kapitola II: Súdna príslušnosť

Súdne konania vo veciach majetkových režimov manželov sa často týkajú ich vysporiadania v dôsledku ukončenia spoluzitia partnerov, spôsobeného rozlukou manželov alebo úmrtím jedného z nich.

Cieľom tohto nariadenia je najmä občanom umožniť, aby sa rôznymi navzájom súvisiacimi konaniami zaoberali súdy toho istého členského štátu. Na tento účel nariadenie zaisťuje súlad pravidiel na určenie príslušnosti súdov, ktoré sa zaoberajú majetkovými aspektmi zväzkov, s už existujúcimi alebo navrhnutými pravidlami obsiahnutými v iných európskych nástrojoch.

Článok 3

---

⁷ Upravené nariadením Rady (ES) č. 4/2009 (Ú. v. EÚ L 7, 10.1.2009, s. 1).

⁸ Upravené nariadením (ES) č. 593/2008 (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

Aby sa konajúci súd mohol v prípade úmrtia jedného z manželov zaoberať nielen jeho dedičstvom, ale aj vysporiadaním jeho majetkových pomerov v manželstve, tento článok ustanovuje, že súd, ktorý je príslušný vo veciach dedenia zo zákona a dedenia zo závetu podľa návrhu nariadenia o súdnej príslušnosti, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a verejných listín v oblasti dedenia a o zavedení európskeho dedičského osvedčenia, je príslušný aj vo veciach vysporiadania majetkových pomerov manželov v dôsledku začatia dedičského konania zo zákona alebo zo závetu.

Článok 4

Podobne môže súd, ktorý je príslušný podľa ustanovení nariadenia (ES) č. 2201/2003 vo veciach rozvodu, vyhlásenia manželstva za neplatné alebo rozluky, so súhlasom manželov rozšíriť svoju príslušnosť aj na vysporiadanie majetkových pomerov v manželstve v súvislosti s rozlukovým konaním a na ďalšie otázky týkajúce sa majetkových režimov manželov, ktoré vyplývajú z tohto konania.

Článok 5

V tomto článku sa tiež stanovujú vlastné normy na určenie súdnej príslušnosti použiteľné mimo dedičského konania alebo konania vo veci rozluky partnerov (napríklad v prípade zmeny majetkového režimu na základe podnetu manželov). Na určenie členského štátu, ktorého súdy sú príslušné konať vo veciach týkajúcich sa majetkových režimov manželov, slúži zoznam hierarchicky zoradených kolíznych kritérií

Medzi navrhované kolízne kritériá patrí spoločný obvyklý pobyt manželov, posledný spoločný obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva, alebo obvyklý pobyt odporcu. Tieto kritériá sú veľmi bežné a často sa zhodujú s miestom, kde sa nachádza majetok manželov.

Článok 6

Ak nie je podľa predchádzajúcich článkov stanovená príslušnosť žiadneho členského štátu, umožňuje tento článok určiť členský štát, ktorého súdy môžu výnimočne v danej veci konať. Toto pravidlo zaručuje manželom a zúčastneným tretím osobám prístup k spravodlivosti v prípadoch, keď sa majetok jedného alebo oboch manželov nachádza na území tohto členského štátu, ako aj v prípadoch, keď sú obaja manželia štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu.

5.3. Kapitola III: Rozhodné právo

Článok 15

Nariadenie ustanovuje jednotný režim: celý majetok manželov má podliehať jedinému právu, a to rozhodnému právu pre majetkový režim manželov.

V majetku páru majú významné miesto nehnuteľnosti a jednou z možností by mohlo byť podriaďiť túto oblasť právu členského štátu, v ktorom sa dané nehnuteľnosti nachádzajú (*lex rei sitae*), čo by viedlo k určitému „roztriešteniu“ rozhodného práva pre majetkové režimy manželov. Toto riešenie by preto mohlo spôsobovať problémy, najmä pri vysporiadaní majetkových pomerov manželov, pretože by nežiaducim spôsobom narušilo jednotu majetkového režimu manželov (zatiaľ čo v prípade záväzkov by bola zachovaná) a viedlo k použitiu rôznych právnych predpisov pre rôzne časti majetku manželov. Nariadenie tiež stanovuje, že rozhodné právo pre majetkový režim manželov – či už bolo zvolené manželmi, alebo, pokiaľ tak neurobili, určené s pomocou iných

ustanovení – sa použije na celý majetok manželov, hnutel'ný alebo nehnuteľný, nech už sa nachádza kdekoľvek.

Článok 16

V priebehu konzultácií došlo k značnej zhode v tom, že je potrebné ponechať stranám určitú voľnosť pri určovaní rozhodného práva pre majetkový režim manželov. Táto možnosť voľby rozhodného práva musí byť presne stanovená, aby nedochádzalo k tomu, že zvolené právo nezohľadňuje životnú realitu alebo vývoj situácie páru, a musí sa môcť zakladať na práve štátu, v ktorom majú manželia alebo budúci manželia obvyklý pobyt alebo ktorého sú štátnymi príslušníkmi.

Článok 17

Vo väčšine členských štátov si manželia zvyčajne výslovne nevolia rozhodné právo pre ich majetkový režim, a preto je dôležité vytvoriť spoločné ustanovenia pre všetky členské štáty, ktoré umožnia určiť rozhodné právo pre tieto situácie. Na určenie rozhodného práva slúži zoznam hierarchicky zoradených objektívnych kolíznych kritérií, vďaka ktorému je zaručená predvídateľnosť pre manželov a pre tretie osoby. Tieto kritériá zaisťujú súlad medzi reálnym životom páru, najmä pokiaľ ide o stanovenie prvého spoločného obvyklého pobytu, a potrebou ľahko určiť rozhodné právo pre majetkový režim manželov.

Článok 18

Okrem možnosti zvoliť si rozhodné právo pri uzavretí manželstva (článok 16) tento článok povoľuje urobiť takého rozhodnutie neskôr, v priebehu spoločného života páru. Takisto manželia, ktorí si rozhodné právo zvolili pri uzavretí manželstva, sa môžu neskôr rozhodnúť pre zmenu a zvoliť si iné rozhodné právo.

Zmenu rozhodného práva musia manželia vykonať dobrovoľne. V záujme vylúčenia rizika právnej neistoty nariadenie neumožňuje automatickú zmenu rozhodného práva bez toho, že by strany vyjadrili svoju vôľu v tomto zmysle alebo neboli s touto zmenou oboznámené.

Aby zmena rozhodného práva pre majetkový režim manželov nemala pre manželov nežiaduce dôsledky, musí pôsobiť len smerom do budúcnosti – okrem prípadu, že by sa manželia vyslovene vyjadrili pre jej spätnú použiteľnosť.

Podľa tohto nariadenia sa dôsledky zmeny majetkového režimu manželov vzťahujú len na oboch partnerov a nemajú vplyv na práva tretích osôb, čím je zabezpečená ochrana práv tretích osôb pred prípadnou zmenou majetkového režimu manželov, ktorá by nebola v súlade s ich záujmami.

Články 19 – 20

Tieto ustanovenia upravujú pravidlá pre formálne spôsoby voľby rozhodného práva a formu manželskej zmluvy. Majú tiež prispieť k ochrane zraniteľných skupín, kde v rámci páru často patrí manželka.

Článok 22

S cieľom zohľadniť vnútroštátne predpisy, najmä v oblasti ochrany spoločného obydľia, toto ustanovenie umožňuje štátu vylúčiť použitie cudzieho práva namiesto jeho vlastného práva. Na

účely ochrany spoločného obydlija tak členský štát, na území ktorého sa toto obydlie nachádza, bude môcť uplatniť svoje vlastné predpisy na ochranu spoločného obydlija. Výnimočne môže tento členský štát použiť svoje právo na všetky osoby s pobytom na jeho území a „uprednostniť“ ho pred ustanoveniami obvykle rozhodného práva alebo manželskej zmluvy danej osoby uzatvorenej v inom členskom štáte.

5.4. Kapitola IV: Uznávanie, vykonateľnosť a výkon

Návrh upravuje voľný pohyb rozhodnutí, verejných listín a súdnych zmerov vo veciach majetkových režimov manželov. Zavádza tak vzájomné uznávanie na základe vzájomnej dôvery, ktorá je výsledkom integrácie členských štátov do Európskej únie.

Tento voľný pohyb spočíva v jednotnom postupe vzájomného uznávania a výkonu súdnych rozhodnutí, verejných listín a súdnych zmerov pochádzajúcich z iných členských štátov. Tento postup nahrádza súčasné vnútroštátne postupy platné v jednotlivých členských štátoch. Dôvody na neuznanie a odmietnutie výkonu sú takisto harmonizované na európskej úrovni a obmedzené na nevyhnutné minimum, pričom nahrádzajú rôzne, často širšie dôvody, ktoré v súčasnosti na úrovni členských štátov existujú.

Rozhodnutia

Navrhované pravidlá pre uznávanie a výkon rozhodnutí sa zhodujú s pravidlami navrhovanými vo veciach dedičstva. Odkazujú preto na existujúce konanie o vyhlásenie vykonateľnosti v občianskych a obchodných veciach. Vďaka tomu sú rozhodnutia vydané v jednom členskom štáte uznávané v ostatných členských štátoch bez toho, že by to vyžadovalo osobitné konanie. Pokiaľ má navrhovateľ dosiahnuť vykonanie rozhodnutia, musí v štáte výkonu začať jednotné konanie na získanie vyhlásenia vykonateľnosti. Toto konanie je jednostranné a v prvej fáze sa obmedzuje na preskúmanie dokumentov. Až v neskoršej fáze, pokiaľ odporca podá námietku, sudca pristúpi k preskúmaniu možných dôvodov na odmietnutie. Tieto dôvody musia zabezpečovať zodpovedajúcu ochranu práv odporcov.

Tieto pravidlá predstavujú v tejto oblasti významný pokrok v porovnaní so súčasným stavom. Uznávanie a výkon rozhodnutí sa totiž v súčasnosti riadi vnútroštátnym právnym poriadkom členských štátov alebo dvojstrannými dohodami medzi niektorými členskými štátmi. Postupy sa teda líšia podľa toho, o ktoré členské štáty ide, a rovnako tak sa líšia dokumenty požadované na vydanie vyhlásenia vykonateľnosti a dôvody na zamietnutie zahraničných rozhodnutí.

Ako už bolo vysvetlené, toto nariadenie je prvým opatrením v oblasti úpravy majetkových režimov manželov a týka sa rodinného práva (pozri bod 3.1). Vzhľadom na tieto osobitné okolnosti je voľný pohyb rozhodnutí podmienený konaním o vyhlásenie vykonateľnosti, upraveným v súčasnosti platným nariadením Brusel I⁹.

O zrušení konaní, ktoré predchádzajú uznaniu a výkonu rozhodnutí (konanie o vyhlásenie vykonateľnosti), by však bolo možné, podobne ako v iných oblastiach, uvažovať neskôr po

---

⁹ Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1.

vyhodnotení pravidiel obsiahnutých v tomto nariadení a rozvoji justičnej spolupráce vo veciach majetkových režimov manželova v súvisiacich oblastiach, najmä nariadení Brusel IIa¹⁰.

Listiny vyhotovené orgánmi, ktoré vykonávajú svoju právomoc na základe prenesenia právomoci alebo určenia súdom v súlade s definíciou súdu uvedenou v článku 2 tohto nariadenia, sa budú považovať za rovnocenné s rozhodnutiami, a preto sa na ne budú vzťahovať ustanovenia tejto kapitoly týkajúce sa uznávania a výkonu

Verejné listiny

Vzhľadom na praktický význam verejných listín vo veciach majetkových režimov manželov a na účely zabezpečenia súladu tohto nariadenia s inými nástrojmi Únie musí toto nariadenie zaručiť ich uznávanie, a tak umožniť ich voľný pohyb.

Uznávanie verejných listín znamená, že tieto listiny majú rovnakú dôkaznú hodnotu, pokiaľ ide o obsah registrovanej listiny a o skutočnosti, ktoré sú v nej zapísané, a z rovnakého dôvodu ako v krajine ich pôvodu sa predpokladá ich pravosť a vykonateľnosť.

5.5. Kapitola V: Účinky voči tretím stranám

Cieľom týchto ustanovení je dosiahnuť súlad medzi právnou istotou manželov a ochranou tretích osôb pred uplatňovaním pravidiel, o ktorých nemohli vedieť alebo ktoré nemohli predvídať. Členským štátom sa preto ponecháva možnosť stanoviť v prípade transakcií medzi jedným z manželov a treťou osobou s pobytom na ich území, že tento manžel môže použiť pravidlá jeho majetkového režimu manželov len vtedy, ak boli tieto pravidlá uverejnené a tretia osoba bola o nich informovaná alebo o nich musela vedieť.

---

¹⁰ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003).

Návrh

NARIADENIE RADY

o súdnej príslušnosti, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí vo veciach majetkových režimov manželov

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹²,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov¹³,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Európska únia si stanovila za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb. Na postupné vytvorenie takéhoto priestoru má Únia prijať opatrenia v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach, ktoré majú cezhraničné dôsledky.
- (2) Európska rada na zasadnutí v dňoch 15. a 16. októbra 1999 v Tampere schválila zásadu vzájomného uznávania rozsudkov a iných rozhodnutí súdnych orgánov ako základný kameň justičnej spolupráce v občianskych veciach a vyzvala Radu a Komisiu, aby prijali program opatrení na vykonávanie tejto zásady.
- (3) Dňa 30. novembra 2000 Rada prijala návrh programu opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach¹⁴. Program obsahuje opis opatrení týkajúcich sa harmonizácie kolíznych noriem uľahčujúcich vzájomné uznávanie rozhodnutí. Stanovuje sa v ňom vypracovanie jedného alebo viacerých nástrojov vzájomného uznávania v oblasti majetkových režimov manželov a majetkových dôsledkov rozluky nezosobášených párov.

---

¹¹ Ú. v. EÚ C , s. .

¹² Ú. v. EÚ C , s. .

¹³ Ú. v. EÚ C , s. .

¹⁴ Ú. v. ES C 12, 15.1.2001, s. 1.

- (4) Európska rada na svojom zasadnutí v dňoch 4. a 5. novembra 2004 v Bruseli prijala nový program s názvom „Haagsky program: posilňovanie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii“¹⁵. Rada v tomto programe vyzvala Komisiu, aby predložila zelenú knihu o kolízii zákonov vo veciach týkajúcich sa vlastníckych vzťahov v manželstve vrátane otázky právomoci a vzájomného uznávania. V programe bola zdôraznená potreba prijať nástroj v tejto oblasti do roku 2011.
- (5) Dňa 17. júla 2006 Komisia prijala zelenú knihu¹⁶ o kolízii právnych predpisov v oblasti manželských majetkových režimov, zaoberajúca sa najmä otázkou súdnej právomoci a vzájomného uznávania. Touto zelenou knihou sa začali široké konzultácie o celom rade ťažkostí, s ktorými sa v európskom kontexte stretávajú páry pri vysporiadaní spoločného majetku, a o právnych prostriedkoch na nápravu situácie.
- (6) Štokholmský program z decembra 2009, ktorý určuje priority v oblasti spravodlivosti, slobody a bezpečnosti na obdobie rokov 2010 až 2014¹⁷, rovnako uvádza, že vzájomné uznávanie by sa malo rozšíriť na oblasť majetkových práv vyplývajúcich z manželského zväzku a majetkové dôsledky rozvodu alebo rozluky partnerov.
- (7) V „Správe o občianstve EÚ za rok 2010: odstránenie prekážok vykonávania práv občanov EÚ“¹⁸, prijatej 27. októbra 2010, Komisia oznámila, že prijme legislatívny návrh, ktorý umožní odstrániť prekážky voľného pohybu osôb, a najmä ťažkosti, s ktorými sa páry stretávajú pri správe svojho majetku alebo pri jeho delení.
- (8) Na zaistenie právnej istoty a poskytnutia určitej predvídateľnosti zosobášeným párom, pokiaľ ide o ich majetok, by bolo vhodné začleniť všetky pravidlá v oblasti majetkových režimov manželov do jedného nástroja.
- (9) Na dosiahnutie stanovených cieľov sú týmto nariadením zhrnuté do jediného nástroja ustanovenia o súdnej príslušnosti, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a verejných listín, ako aj o účinkoch majetkových režimov manželov na tretie osoby.
- (10) Toto nariadenie sa týka otázok súvisiacich s majetkovými režimami manželov. Nevzťahuje sa na pojem „manželstvo“, ktorý je vymedzený vnútroštátnym právnym poriadkom členských štátov.
- (11) Do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by sa mali zahrnúť všetky občianskoprávne otázky súvisiace s majetkovými režimami manželov, týkajúce sa tak každodennej správy majetku manželov, ako aj jeho vysporiadania, a to najmä v dôsledku rozvodu alebo rozluky partnerov alebo úmrtia jedného z nich.
- (12) Vyživovacia povinnosť medzi manželmi je upravená nariadením Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti¹⁹, preto je z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia vylúčená, rovnako ako otázky platnosti a účinkov darov, ktoré sú upravené

---

¹⁵ Ú. v. EÚ C 53, 3.3.2005, s. 1.

¹⁶ KOM(2006) 400.

¹⁷ Ú. v. EÚ C 115, 4.5.2010, s. 1.

¹⁸ KOM(2010) 603 v konečnom znení.

¹⁹ Ú. v. EÚ L 7, 10.1.2009, s. 1.

v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I)²⁰.

- (13) Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by mali byť ďalej vylúčené otázky povahy vecných práv, ktoré môžu byť upravené vo vnútroštátnom právnom poriadku členských štátov, ako napr. otázky týkajúce sa zverejňovania týchto práv, tak ako je to v nariadení [Európskeho parlamentu a Rady] (EÚ) č. .../... [o súdnej príslušnosti, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a verejných listín v oblasti dedenia a o zavedení európskeho dedičského osvedčenia]²¹. Súdny členský štát, v ktorom sa nachádza majetok jedného alebo oboch manželov, tak môžu prijímať opatrenia vecného práva vzťahujúce sa najmä na zápis prevodu tohto majetku vo verejnom registri, pokiaľ to právny poriadok tohto členského štátu vyžaduje.
- (14) Vzhľadom na rastúcu mobilitu párov v priebehu ich manželského života a na nutnosť podporiť riadny výkon spravodlivosti sú do tohto nariadenia zaradené pravidlá o súdnej príslušnosti, ktoré stanovujú, že otázkami týkajúcimi sa majetkového režimu manželov vrátane jeho vysporiadania v súvislosti s rozvodovým konaním, rozlukou alebo vyhlásením manželstva za neplatné sa zaoberajú súdy členského štátu, ktoré sú príslušné rozhodovať vo veci rozvodového konania, rozluky alebo vyhlásenia manželstva za neplatné podľa nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000²².
- (15) Z rovnakých dôvodov by sa mal otázkami majetkových režimov manželov v súvislosti s úmrtím jedného z manželov zaoberať súd, ktorý je príslušný rozhodovať vo veci jeho dedičstva podľa nariadenia [Európskeho parlamentu a Rady] (ES) č. .../... [o súdnej príslušnosti, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a verejných listín v oblasti dedenia a o zavedení európskeho dedičského osvedčenia].
- (16) V prípadoch, keď otázky majetkových režimov manželov nie sú spojené s rozvodovým konaním, rozlukovým konaním a vyhlásením manželstva za neplatné či úmrtím jedného z manželov, môžu sa manželia rozhodnúť, že otázky ich majetkového režimu manželov súdu členského štátu, ktorého právo si zvolili ako rozhodné právo pre svoj majetkový režim. Toto rozhodnutie sa vyjadruje vzájomnou dohodou manželov a môže k nemu dôjsť kedykoľvek, dokonca aj v priebehu konania.
- (17) Toto nariadenie musí umožniť zachovanie miestnej príslušnosti súdov určitého členského štátu vo veciach majetkových režimov manželov, s výnimkou rozvodu alebo rozluky partnerov alebo úmrtia jedného z nich, a predovšetkým by malo stanoviť forum necessitatis, aby sa predišlo odopretiu spravodlivosti.
- (18) V záujme riadneho fungovania spravodlivosti je nevyhnutné, aby nedochádzalo k prípadom, keď sú v členských štátoch vynesené vzájomne si odporujúce rozhodnutia. Na tento účel by sa v tomto nariadení mali stanoviť všeobecné procesné predpisy vychádzajúce z nariadenia

---

²⁰ Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6.

²¹ Ú. v. EÚ L, s. .

²² Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003, s. 1.

Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach²³.

- (19) V záujme uľahčenia správy majetku manželov toto nariadenie umožňuje, aby si manželia pre svoj majetok, bez ohľadu na jeho povahu alebo miesto, kde sa nachádza, zvolili ako rozhodné právo to, ku ktorému majú obaja manželia úzku väzbu z dôvodu svojho pobytu alebo štátnej príslušnosti. Túto voľbu môžu uskutočniť kedykoľvek – pri uzavretí manželstva, ale rovnako aj v jeho priebehu.
- (20) Právo, ktoré si manželia zvolili pre úpravu majetkových dôsledkov svojho manželstva, alebo pokiaľ tak neurobili, právo určené na základe kolíznych kritérií, by sa malo uplatňovať aj v prípade, keď nie je právom členského štátu. S cieľom uľahčiť uplatňovanie práva jedného členského štátu súdmi iného členského štátu by Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci vytvorená rozhodnutím Rady 2001/470/ES z 28. mája 2001²⁴ mohla pomáhať pri informovaní súdov o obsahu cudzieho práva.
- (21) Ak rozhodné právo nie je zvolené, toto nariadenie musí v záujme zabezpečenia súladu medzi predvídateľnosťou a požiadavkou právnej istoty a súčasne s ohľadom na životnú situáciu páru zaviesť harmonizované kolízne normy na základe rôznych kolíznych kritérií, ktoré umožnia určiť rozhodné právo pre celý majetok manželov. Prvým kritériom by tak mal byť prvý spoločný obvyklý pobyt po sobáši a druhým právo štátu, ktorého spoločnú štátnu príslušnosť mali manželia v čase uzavretia manželstva. Pokiaľ žiadne z týchto kritérií nie je splnené alebo v prípadoch, kedy sú obaja manželia rovnakými štátnymi príslušníkmi a nemajú prvý spoločný obvyklý pobyt v čase uzavretia manželstva, malo by sa použiť ako tretie kolízne kritérium právo štátu, ku ktorému majú obaja manželia najužšie väzby s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä na miesto svadobného obradu. Tieto väzby sa musia posudzovať so zreteľom na okamih uzavretia manželstva.
- (22) Ak sa rozhodné právo určuje podľa „štátnej príslušnosti“, musí sa zohľadniť skutočnosť, že určité štáty, ktorých právny systém je založený na zvykovom práve (common law), používajú ako kolízne kritérium pojem „pobyt“ (domicile), a nie „štátna príslušnosť“ (nationality).
- (23) Aby sa zabezpečila právna istota transakcií a zabránilo sa zmenám rozhodného práva majetkového režimu manželov bez toho, aby o nich boli manželia informovaní, nie je možné zmeniť rozhodné právo pre majetkový režim manželov bez výslovného vyjadrenia vôle oboch manželov v tomto zmysle. Táto zmena, ktorú sa manželia rozhodli vykonať, nemôže mať retroaktívny účinok, ak to manželia výslovne nestanovia. V každom prípade nemá vplyv na práva tretích osôb a platnosť skôr prijatých aktov.
- (24) Vzhľadom na význam voľby rozhodného práva pre majetkový režim manželov musí toto nariadenie zaviesť isté záruky tak, aby si manželia alebo budúci manželia boli vedomí následkov svojej voľby. Voľba rozhodného práva musí mať formu, ktorú stanoví pre manželské zmluvy právo zvoleného členského štátu alebo štátu, v ktorom je zmluva vypracovaná, a musí byť v písomnej forme, datovaná a podpísaná oboma manželmi. Pokiaľ však právo zvoleného štátu alebo štátu, v ktorom je zmluva vypracovaná, obsahuje

---

²³ Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1.

²⁴ Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 25.

doplňujúce formálne požiadavky pre platnosť, zverejňovanie alebo registrovanie takýchto dohôd, musia sa tieto požiadavky splniť.

- (25) Vo výnimočných situáciách by tiež súdy členských štátov mali mať možnosť odmietnuť uplatnenie cudzieho práva v konkrétnych prípadoch, keď by uplatnenie tohto práva bolo v zjavnom rozpore s verejným poriadkom štátu konajúceho súdu. Súdy by však nemali mať možnosť uplatniť výhradu verejného poriadku s cieľom odmietnuť uplatnenie práva iného členského štátu alebo odmietnuť uznanie alebo výkon vydaného rozhodnutia, verejnej listiny alebo súdneho zmieru vystavených v inom členskom štáte, ak by uplatnenie výhrady verejného poriadku bolo v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie, najmä s jej článkom 21, ktorý zakazuje akúkoľvek formu diskriminácie.
- (26) Keďže v niektorých štátoch existujú vedľa seba dva alebo viaceré právne systémy alebo súbory noriem vzťahujúce sa na záležitosti upravené týmto nariadením, je potrebné stanoviť, do akej miery sa ustanovenia tohto nariadenia budú uplatňovať v rámci jednotlivých územných celkov týchto štátov.
- (27) Keďže vzájomné uznávanie rozhodnutí vydaných v členských štátoch je jedným z cieľov tohto nariadenia, je potrebné v ňom stanoviť pravidlá týkajúce sa uznávania a výkonu rozhodnutí, ktoré budú vychádzať z nariadenia (ES) č. 44/2001 a ktoré budú v prípade potreby prispôbené osobitným požiadavkám oblasti, na ktorú sa vzťahuje toto nariadenie.
- (28) V záujme zohľadnenia rôznych spôsobov riešenia otázok týkajúcich sa majetkových režimov manželov v členských štátoch toto nariadenie musí zabezpečiť uznávanie a výkon verejných listín. Avšak pokiaľ ide o uznávanie verejných listín, nemožno ich považovať za rovnocenné so súdnymi rozhodnutiami. Uznávanie verejných listín znamená, že majú rovnakú dôkaznú hodnotu, pokiaľ ide o obsah listiny, a rovnaké právne účinky ako v členskom štáte ich pôvodu, a takisto sa predpokladá ich platnosť, ktorá môže v prípade sporu zaniknúť.
- (29) Hoci právne vzťahy medzi manželom a treťou osobou sa musia riadiť rozhodným právom pre majetkový režim manželov, podmienky účinkov tohto práva voči tretím osobám by mali byť vymedzené v práve členského štátu, v ktorom má manžel alebo tretia osoba obvyklý pobyt, aby sa zaistila ochrana tretích osôb. V práve tohto členského štátu by sa tak mohlo stanoviť, že manžel sa môže dovolávať uplatnenia práva svojho majetkového režimu na tretiu osobu len vtedy, ak boli dodržané podmienky registrácie alebo zverejnenia stanovené v tomto členskom štáte s výnimkou prípadu, keď tretia osoba poznala alebo musela poznať rozhodné právo pre majetkový režim manželov.
- (30) Vzhľadom na medzinárodné záväzky, ktoré prijali členské štáty, by týmto nariadením nemali byť dotknuté medzinárodné dohovory, ktorých zmluvnou stranou je ku dňu prijatia tohto nariadenia jeden alebo viac členských štátov. Súlad so všeobecnými cieľmi tohto nariadenia však vyžaduje, aby nariadenie malo v členských štátoch prednosť pred dohovormi.
- (31) Keďže ciele tohto nariadenia – voľný pohyb osôb v Európskej únii, možnosť partnerov organizovať majetkové vzťahy medzi sebou a vo vzťahu k tretím osobám počas spoločného života páru, ako aj v čase vysporiadania ich majetku, väčšia predvídateľnosť a právna istota – nemôžu členské štáty uspokojivo dosiahnuť a z dôvodu rozsahu a účinkov tohto nariadenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Európskej únie, Európska únia môže prijať

opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, ktorá je stanovená v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku toto nariadenie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov.

- (32) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie, a najmä jej články 7, 9, 17, 21 a 47, ktoré sa týkajú práva na rešpektovania súkromného a rodinného života, práva uzavrieť manželstvo a založiť rodinu v súlade s vnútroštátnymi zákonmi, vlastníckeho práva, zákazu akejkoľvek diskriminácie a práva na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Súdny členský štátov musia pri uplatňovaní tohto nariadenia dodržiavať tieto práva a zásady.
- (33) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, [Spojené kráľovstvo a Írsko oznámili svoje želanie podieľať sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia]/[bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, Spojené kráľovstvo a Írsko sa nebudú zúčastňovať na prijímaní tohto nariadenia a nebudú týmto nariadením viazané ani nebudú podliehať jeho uplatňovaniu].
- (34) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko na prijatí tohto nariadenia nezúčastňuje, a preto ním nie je viazané, ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Kapitola 1

Rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na majetkové režimy manželov:
Nevzťahuje sa najmä na daňové, colné a správne veci.
2. Pojmom „členský štát“ sa v tomto nariadení rozumejú všetky členské štáty s výnimkou Dánska, [Spojeného kráľovstva a Írska].
3. Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia sú vylúčené:
  - a) spôsobilosť manželov;
  - b) vyživovacia povinnosť;
  - c) dary medzi manželmi;
  - d) dedičské práva pozostalého manžela/manželky;

- e) obchodné spoločnosti založené spoločne manželmi;
- f) povaha vecných práv vzťahujúcich sa na majetok a zverejňovanie týchto práv.

Článok 2 **Vymedzenie pojmov**

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „majetkový režim manželov“: súbor pravidiel týkajúcich sa majetkových vzťahov medzi manželmi navzájom a voči tretím osobám;
- b) „manželská zmluva“: akákoľvek dohoda, v ktorej manželia upravujú svoje majetkové vzťahy medzi sebou a voči tretím osobám;
- c) „verejná listina“: písomnosť, ktorá bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná ako verejná listina v členskom štáte pôvodu a ktorej pravosť:
  - i) sa vzťahuje na podpis a obsah verejnej listiny a
  - ii) bola potvrdená verejným orgánom alebo iným orgánom oprávneným na tento účel;
- d) „rozhodnutie“: akékoľvek rozhodnutie vo veci majetkového režimu manželov vydané súdom členského štátu bez ohľadu na jeho označenie, vrátane uznesenia, nariadenia, rozsudku alebo exekučného príkazu, ako aj stanovenie výšky trov konania súdnym úradníkom;
- e) „členský štát pôvodu“: členský štát, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, uzavretá manželská zmluva, vyhotovená verejná listina, schválený súdny zmier alebo listina o vysporiadaní spoločného majetku alebo akákoľvek iná listina vystavená súdnym orgánom alebo orgánom, na ktorý súdny orgán preniesol právomoc alebo ho určil, alebo pred týmito orgánmi;
- f) „dožiadaný členský štát“: členský štát, v ktorom sa žiada o uznanie a/alebo výkon rozhodnutia, manželskej zmluvy, verejnej listiny, súdneho zmieru alebo listiny o vysporiadaní spoločného majetku alebo akejkoľvek inej listiny vystavenej súdnym orgánom alebo orgánom, na ktorý súdny orgán preniesol právomoc alebo ho určil, alebo pred týmito orgánmi;
- g) „súd“: akýkoľvek príslušný súdny orgán členských štátov vykonávajúci funkciu súdu vo veciach majetkového režimu manželov, ako aj akýkoľvek iný orgán alebo osoba, ktoré na základe prenesenia právomocí alebo určenia súdnym orgánom členského štátu vykonávajú funkcie, ktoré patria do právomoci súdov, ako sú stanovené v tomto nariadení;
- h) „súdny zmier“: zmier vo veciach majetkového režimu manželov, ktorý schválil súd alebo ktorý sa v priebehu konania uzavrel na súde.

Kapitola II

Súdna príslušnosť

Článok 3

Príslušnosť v prípade úmrtia jedného z manželov

Súdy členského štátu, na ktorých sa vedie konanie vo veci dedičstva jedného z manželov podľa nariadenia [Európskeho parlamentu a Rady] (EÚ) č. .../...[o súdnej príslušnosti, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a verejných listín v oblasti dedenia a o zavedení európskeho dedičského osvedčenia], sú tiež príslušné rozhodovať vo veciach majetkových režimov manželov súvisiacich s uvedenou vecou.

Článok 4

Príslušnosť v prípade rozvodu, rozluky alebo vyhlásenia manželstva za neplatné

Súdy členského štátu, na ktorých sa vedie konanie vo veci rozvodu, rozluky alebo vyhlásenia manželstva za neplatné podľa nariadenia (ES) č. 2201/2003, sú tiež príslušné, ak sa na tom obaja manželia dohodnú, rozhodovať o majetkovom režime manželov súvisiacom s uvedenou vecou.

Táto dohoda sa môže uzavrieť kedykoľvek, aj v priebehu konania. Ak sa uzavrie pred začiatkom konania, musí byť vyhotovená v písomnej forme, datovaná a podpísaná obidvomi stranami.

Pokiaľ sa manželia nedohodnú, príslušnosť sa určuje podľa článku 5 a nasl.

Článok 5

Príslušnosť v ostatných prípadoch

1. Okrem prípadov uvedených v článkoch 3 a 4 sú pre konanie vo veciach majetkových režimov manželov príslušné súdy členského štátu:
  - a) v ktorom majú manželia spoločný obvyklý pobyt, alebo prípadne
  - b) v ktorom mali manželia posledný spoločný obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva, alebo prípadne
  - c) v ktorom má obvyklý pobyt odporca, alebo prípadne
  - d) ktorého štátnymi príslušníkmi sú obaja manželia alebo, v prípade Veľkej Británie a Írska, v ktorom majú spoločný „domicil“.
2. Obe strany sa tiež môžu dohodnúť na tom, že súdy členského štátu, ktorého právo si zvolili podľa článkov 16 a 18 tohto nariadenia ako rozhodné právo pre ich majetkový režim, sú príslušné rozhodovať vo veciach týkajúcich sa ich majetkového režimu.

Táto dohoda sa môže uzavrieť kedykoľvek, aj v priebehu konania. Ak sa uzavrie pred začiatkom konania, musí byť vyhotovená v písomnej forme, datovaná a podpísaná obidvom stranami.

Článok 6 **Subsidiárna príslušnosť**

Ak podľa článkov 3, 4 a 5 nie je príslušný žiadny súd niektorého členského štátu, sú príslušné súdy členského štátu, ak sa na území tohto členského štátu nachádza majetok jedného alebo oboch manželov; v tom prípade má konajúci súd rozhodnúť len o tomto majetku.

Článok 7 **Forum necessitatis**

Ak sa podľa článkov 3, 4, 5 alebo 6 nie je príslušný žiaden súd členského štátu, môžu vo výnimočných prípadoch a pod podmienkou, že vec vykazuje dostatočnú väzbu na určitý členský štát, rozhodovať vo veciach majetkového režimu manželov súdy tohto členského štátu, ak v treťom štáte, ku ktorému má daná vec úzku väzbu, konanie nie je možné alebo sa nemôže účinne začať alebo uskutočniť.

Článok 8 **Príslušnosť v prípade vzájomného návrhu**

Súd, na ktorom prebieha konanie podľa článkov 4, 5, 6 alebo 7, je tiež príslušný konať o vzájomnom návrhu, ak tento vzájomný návrh patrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

Článok 9 **Začatie konania na súde**

Konanie na súde sa považuje za začaté:

- a) momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súd za predpokladu, že navrhovateľ neopomenul následne prijať kroky, ktoré bol povinný prijať, aby zabezpečil doručenie písomnosti odporcovi, alebo
- b) ak sa písomnosť musí pred podaním na súd doručiť odporcovi, momentom jej prevzatia orgánom povereným doručovaním za predpokladu, že navrhovateľ neopomenul následne prijať kroky, ktoré bol povinný prijať, aby zabezpečil podanie písomnosti na súd.

Článok 10 **Skúmanie príslušnosti**

Súd členského štátu, ktorý začal konať vo veci majetkového režimu manželov, v ktorej podľa tohto nariadenia nie je príslušný, sa aj bez návrhu vyhlási za nepríslušný.

Článok 11 **Skúmanie prípustnosti**

1. Ak sa odporca s obvyklým pobytom v inom štáte ako v členskom štáte, v ktorom sa začalo konať, nezúčastní na konaní, príslušný súd preruší konanie dovtedy, kým sa nepreukáže, že odporca mal možnosť prevziať písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennú písomnosť v dostatočnom predstihu, aby sa mohol na konanie pripraviť, alebo sa na tento účel prijali všetky potrebné kroky
2. Namiesto ustanovení odseku 1 tohto článku sa uplatní článok 19 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch²⁵, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť museli podľa uvedeného nariadenia doručiť z jedného členského štátu do druhého.
3. Ak sa neuplatnia ustanovenia nariadenia (ES) č. 1393/2007, uplatní sa článok 15 Haagskeho dohovoru z 15. novembra 1965 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť museli doručiť do cudziny podľa tohto dohovoru.

Článok 12 **Prekážka začatej veci**

1. Ak sa v tej istej veci a medzi tými istými účastníkmi vedú konania na súdoch rôznych členských štátov, súd, ktorý začal konať neskôr, aj bez návrhu preruší konanie, až kým sa nepotvrdí príslušnosť súdu, ktorý začal konať ako prvý.
2. V prípade uvedenom v odseku 1 súd, ktorý začal konať ako prvý, potvrdí svoju príslušnosť do šiestich mesiacov okrem prípadov, keď to vzhľadom na výnimočné okolnosti nie je možné. Súd, ktorý začal konať ako prvý, poskytne na základe žiadosti ktorémukolvek inému súdu, ktorý začal vo veci konať, informácie o tom, kedy začal konať, a o tom, či sa vyhlásil za príslušný na konanie v danej veci, a ak sa tak ešte nestalo, informuje ho o predpokladanej lehote potrebnej na potvrdenie jeho príslušnosti.
3. Keď sa potvrdí príslušnosť súdu, ktorý začal konať ako prvý, súd, ktorý začal konať neskôr, sa vyhlási za nepríslušný v prospech tohto súdu.

Článok 13 **Súvisiace veci**

1. Ak sa koná o súvisiacich veciach na súdoch rôznych členských štátov, súd, ktorý začal konať neskôr, môže konanie prerušiť.
2. Ak ide o konania na prvom stupni, súd, ktorý začal konať neskôr, sa tiež môže na žiadosť jedného z účastníkov vyhlásiť za nepríslušný, ak súd, ktorý začal konať ako prvý, je

---

²⁵ Ú. v. EÚ L 324, 10.12.2007, s. 79.

príslušný rozhodovať v daných veciach a ak právny poriadok tohto súdu pripúšťa spojenie týchto vecí.

3. Na účely tohto článku sa veci považujú za súvisiace, ak sú navzájom tak úzko spojené, že je vhodné ich prejednať a rozhodnúť o nich spoločne, a tak sa vyhnúť riziku nezlučiteľných rozhodnutí vydaných v samostatných konaniach.

Článok 14

Predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení

Súdom členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku tohto štátu, aj keď podľa tohto nariadenia sú príslušné rozhodovať vo veci samej súdy iného členského štátu.

Kapitola III

Rozhodné právo

Článok 15

Jednotnosť rozhodného práva

Rozhodné právo pre majetkový režim manželov podľa článkov 16, 17 a 18 sa vzťahuje na celý majetok manželov.

Článok 16

Voľba rozhodného práva

Manželia alebo budúci manželia si môžu za rozhodné právo pre svoj majetkový režim zvoliť jedno z týchto práv:

- a) právo štátu, v ktorom majú manželia alebo budúci manželia spoločný obvyklý pobyt, alebo
- b) právo štátu, v ktorom má jeden z manželov alebo budúcich manželov obvyklý pobyt v čase tejto voľby, alebo
- c) právo štátu, ktorého štátnym príslušníkom je v čase tejto voľby jeden z manželov alebo budúcich manželov.

Článok 17

Určenie rozhodného práva v prípade, že si ho strany nezvolia

1. V prípade, že manželia túto voľbu neuskutočnia, je rozhodným právom pre majetkový režim manželov:

- a) právo štátu, v ktorom mali manželia alebo budúci manželia prvý spoločný obvyklý pobyt po svadbe, alebo prípadne
  - b) právo štátu, ktorého štátnymi príslušníkmi boli obaja manželia v čase uzavretia manželstva, alebo prípadne
  - c) právo štátu, ku ktorému majú obaja manželia najužšie väzby, s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä na miesto svadobného obradu.
2. Ustanovenia odseku 1 písm. b) sa nepoužijú, pokiaľ majú manželia viac než jednu spoločnú štátnu príslušnosť.

Článok 18 **Zmena rozhodného práva**

Kedykoľvek v priebehu manželstva manželia môžu podriadiť úpravu svojho majetkového režimu inému právu, než ktoré bolo dovtedy rozhodné. Môžu určiť len jedno z týchto práv:

- a) právo štátu, v ktorom má v okamihu tejto voľby jeden z manželov obvyklý pobyt;
- b) právo štátu, ktorého je štátnym príslušníkom v okamihu tejto voľby jeden z manželov.

Pokiaľ sa manželia nevyjadria inak, je zmena rozhodného práva pre majetkový režim manželov vykonaná v priebehu manželstva účinná len smerom do budúcnosti.

Pokiaľ sa manželia rozhodnú pre retroaktívny účinok zmeny rozhodného práva, tento retroaktívny účinok nemá vplyv na platnosť skorších aktov uzavretých podľa predchádzajúceho rozhodného práva, ako ani na práva tretích osôb vyplývajúce z predchádzajúceho rozhodného práva.

Článok 19 **Formálne spôsoby voľby rozhodného práva**

1. Voľba rozhodného práva má formu, ktorú stanovuje pre manželské zmluvy právo zvoleného členského štátu alebo štátu, v ktorom je zmluva vypracovaná.
2. Bez ohľadu na odsek 1 táto voľba musí byť vyjadrená výslovne a v písomnej forme, datovanej a podpísanej oboma manželmi.
3. Pokiaľ právo členského štátu, v ktorom majú obaja manželia spoločný obvyklý pobyt v čase voľby podľa odseku 1, stanovuje pre manželskú zmluvu dodatočné podmienky týkajúce sa formy, musia sa tieto podmienky dodržať.

Článok 20 **Rozhodné právo pre formu manželskej zmluvy**

1. Formu manželskej zmluvy stanoví buď rozhodné právo pre majetkový režim manželov, alebo právo štátu, v ktorom je zmluva vypracovaná.

2. Bez ohľadu na odsek 1 manželská zmluva musí byť v písomnej forme, datovaná a podpísaná oboma manželmi.
3. Pokiaľ právo členského štátu, v ktorom majú obaja manželia spoločný obvyklý pobyt v čase uzavretia manželskej zmluvy, stanovuje pre túto zmluvu dodatočné podmienky týkajúce sa formy, musia sa tieto podmienky dodržať.

Článok 21

Univerzálny charakter kolíznej normy

Právny poriadok určený podľa ustanovení tejto kapitoly sa uplatňuje bez ohľadu na to, či je právnym poriadkom členského štátu.

Článok 22

Imperatívne normy

Ustanoveniami tohto nariadenia nie je dotknuté uplatňovanie imperatívnych noriem, ktorých dodržiavanie pokladá členský štát za rozhodujúce pre ochranu svojich verejných záujmov, ako je politické, spoločenské alebo hospodárske zriadenie, až do takej miery, že vyžaduje ich uplatnenie v každej situácii, na ktorú sa norma vzťahuje, bez ohľadu na právo, ktoré je inak rozhodným pre majetkový režim manželov podľa tohto nariadenia.

Článok 23

Výhrada verejného poriadku

Uplatnenie určitého ustanovenia právneho poriadku určeného podľa tohto nariadenia možno odmietnuť iba v prípade, ak by jeho uplatnenie bolo v zjavnom rozpore s verejným poriadkom štátu konajúceho súdu.

Článok 24

Vylúčenie spätného a ďalšieho odkazu

Uplatnenie právneho poriadku štátu určeného podľa tohto nariadenia znamená uplatnenie platných noriem hmotného práva tohto štátu s výnimkou jeho noriem medzinárodného práva súkromného.

Článok 25

Štáty s dvoma alebo viacerými právnymi systémami – kolízia právnych noriem na úrovni územných celkov

Ak sa štát skladá z viacerých územných celkov, z ktorých každý má svoj vlastný právny systém alebo svoj vlastný súbor noriem vzťahujúcich sa na záležitosti upravené týmto nariadením:

- a) každý odkaz na právo tohto štátu sa na účely určenia rozhodného práva podľa tohto nariadenia považuje za odkaz na platné právo dotknutého územného celku;
- b) každý odkaz na obvyklý pobyt v tomto členskom štáte sa považuje za odkaz na obvyklý pobyt v územnom celku;

c) každý odkaz na štátnu príslušnosť sa vzťahuje na územný celok určený právom tohto štátu alebo, ak neexistujú príslušné pravidlá, územný celok, ktorý si zvolia strany, alebo, ak nedôjde k takejto voľbe, územný celok, ku ktorej má manžel alebo manželka najvyššiu väzbu.

Kapitola IV

Uznávanie, vykonateľnosť a výkon

ODDIEL 1

ROZHODNUTIA

Pododdiel 1

Uznávanie

Článok 26

Uznávanie rozhodnutí

1. Rozhodnutia vydané v členskom štáte sa v ostatných členských štátoch uznávajú bez osobitného konania.
2. Každý zainteresovaný účastník, pre ktorého je otázka uznania hlavným predmetom sporu, môže v súlade s postupmi upravenými v článkoch [38 až 56] nariadenia (ES) č. 44/2001 navrhnúť, aby sa rozhodlo, že rozhodnutie sa uznáva.
3. Ak výsledok konania na súde členského štátu závisí od posúdenia uznania ako predbežnej otázky, tento súd je príslušný v tejto otázke rozhodnúť.

Článok 27

Dôvody odmietnutia uznania rozhodnutia

Rozhodnutie sa neuzná:

- a) ak je uznanie preukázateľne v rozpore s verejným poriadkom dožiadaného členského štátu;
- b) ak sa vydalo v neprítomnosti a odporcovi sa nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom predstihu a takým spôsobom, aby si mohol na konanie pripraviť, okrem prípadu, keď opomenul začať konanie, ktorým by napadol rozhodnutie, keď tak mohol urobiť;

- c) ak je nezlučiteľné s rozhodnutím vydaným v spore medzi tými istými účastníkmi v dožiadanom členskom štáte;
- d) ak je nezlučiteľné so skorším rozhodnutím vydaným v inom členskom štáte alebo v treťom štáte v spore medzi tými istými účastníkmi a v tej istej veci za predpokladu, že skoršie rozhodnutie spĺňa podmienky na uznanie v dožiadanom členskom štáte.

Článok 28

Zákaz skúmania príslušnosti súdu členského štátu pôvodu

1. Príslušnosť súdov členského štátu pôvodu sa nesmie skúmať.
2. Kritérium verejného poriadku uvedené v článku 23 sa nevzťahuje na pravidlá na určenie súdnej príslušnosti uvedené v článkoch 3 až 8.

Článok 29

Zákaz skúmania vo veci samej

Cudzie rozhodnutie sa za žiadnych okolností nesmie skúmať vo veci samej.

Článok 30

Prerušenie konania

Súd členského štátu, v ktorom sa žiada o uznanie rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, môže prerušiť konanie, ak bol proti rozhodnutiu podaný riadny opravný prostriedok.

Pododdiel 2

Výkon

Článok 31

Vykonateľné rozhodnutia

Rozhodnutia vydané v členskom štáte, ktoré sú v tomto členskom štáte vykonateľné, sa v ostatných členských štátoch vykonávajú v súlade s článkami [38 až 56 a článkom 58] nariadenia (ES) č. 44/2001.

ODDIEL 2

VEREJNÉ LISTINY A SÚDNE ZMIERY

Článok 32

Uznávanie verejných listín

1. Verejné listiny vyhotovené v členskom štáte sa uznávajú v ostatných členských štátoch za predpokladu, že platnosť týchto listín nebola napadnutá podľa rozhodného práva a že ich uznanie nie je v zjavnom rozpore s verejným poriadkom dožiadaného členského štátu.
2. Uznanie verejných listín znamená, že sa im priznáva dôkazná sila, pokiaľ ide o ich obsah, a že platí domnienka ich platnosti.

Článok 33

Vykonateľnosť verejných listín

1. Verejné listiny vyhotovené a vykonateľné v jednom členskom štáte, sa vyhlásia za vykonateľné v inom členskom štáte na základe návrhu v súlade s postupom stanoveným v článkoch [38 až 57] nariadenia (ES) č. 44/2001.
2. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článkov [43 a 44] nariadenia (ES) č. 44/2001, môže odmietnuť vydať vyhlásenie vykonateľnosti alebo ho zrušiť len vtedy, ak je výkon verejnej listiny v zjavnom rozpore s verejným poriadkom dožiadaného štátu.

Článok 34

Uznávanie a vykonateľnosť súdnych zmirov

Súdne zmiery, ktoré sú vykonateľné v členskom štáte pôvodu, sa uznajú a vyhlásia za vykonateľné v inom členskom štáte na návrh ktoréhokoľvek zainteresovaného účastníka za rovnakých podmienok ako verejné listiny. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článkov [42 alebo 44] nariadenia (ES) č. 44/2001, odmietne vydať vyhlásenie vykonateľnosti alebo ho zruší len vtedy, ak je výkon súdneho zmiaru v zjavnom rozpore s verejným poriadkom štátu výkonu.

Kapitola V

Účinky voči tretím osobám

Článok 35

Účinky voči tretím osobám

1. Dôsledky majetkového režimu manželov pre právny vzťah medzi manželom a treťou osobou upravuje rozhodné právo pre majetkový režim manželov podľa tohto nariadenia.

2. V právnom poriadku členského štátu sa však môže stanoviť, že manžel sa nemôže dovolávať uplatnenia rozhodného práva pre majetkový režim manželov na tretiu osobu, ak má jeden z manželov alebo tretia osoba obvyklý pobyt na území tohto štátu a ak podmienky registrácie alebo zverejnenia stanovené v práve tohto členského štátu neboli splnené, s výnimkou prípadu, keď tretia osoba poznala alebo musela poznať rozhodné právo pre majetkový režim manželov.
3. Pre právne vzťahy medzi manželom a treťou osobou týkajúce sa nehnuteľnosti sa v právnom poriadku členského štátu, na území ktorého sa táto nehnuteľnosť nachádza, môže stanoviť podobné pravidlo, ako je pravidlo uvedené v odseku 2.

Kapitola VI

Všeobecné záverečné ustanovenia

Článok 36

Vzťah k platným medzinárodným dohovorom

1. Týmto nariadením nie je dotknuté uplatňovanie dvojstranných alebo mnohostranných dohovorov, ktorých zmluvnými stranami sú v čase prijatia tohto nariadenia jeden alebo viacero členských štátov a ktoré sa týkajú otázok upravených týmto nariadením bez toho, aby tým boli dotknuté záväzky členských štátov podľa článku 351 zmluvy.
2. Bez ohľadu na odsek 1 má však toto nariadenie medzi členskými štátmi prednosť pred dohovormi, ktoré sa týkajú otázok upravených týmto nariadením a ktorých zmluvnými stranami sú členské štáty.

Článok 37

Informácie pre verejnosť a príslušné orgány

1. Členské štáty oznámia Komisii najneskôr do [...], v jednom alebo vo viacerých úradných jazykoch podľa vlastného uváženia, tieto informácie:
  - a) opis svojich vnútroštátnych právnych predpisov a postupov týkajúcich sa práva v oblasti majetkových režimov manželov a ich znenie;
  - b) svoje vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa účinkov voči tretím osobám uvedených v článku 35 ods. 2 a 3.
2. Členské štáty oznámia Komisii všetky následné zmeny týchto ustanovení.
3. Komisia uverejní informácie oznámené podľa odsekov 1 a 2 vhodným spôsobom, a to najmä prostredníctvom viacjazyčnej internetovej stránky Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci.

Článok 38
Ustanovenie o preskúmaní

1. Najneskôr [päť rokov po nadobudnutí účinnosti...] a potom každých päť rokov Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto nariadenia. V prípade potreby sa k správe pripoja návrhy na úpravu tohto nariadenia.
2. Členské štáty na tento účel oznámia Komisii relevantné informácie týkajúce sa uplatňovania tohto nariadenia ich súdmi.

Článok 39
Prechodné ustanovenia

1. Ustanovenia kapitol II a IV tohto nariadenia sa vzťahujú na súdne konania začaté, verejné listiny vyhotovené, súdne zmiery uzavreté a rozhodnutia vydané v deň, keď sa začalo uplatňovať toto nariadenie, alebo neskôr.
2. Ak sa však konanie v členskom štáte pôvodu začalo predtým, než sa toto nariadenie začalo uplatňovať, rozhodnutia vydané po tomto dátume sa uznávajú a vykonávajú v súlade s ustanoveniami kapitoly IV, pokiaľ sa na určenie príslušnosti použili pravidlá, ktoré sú v súlade s pravidlami stanovenými v kapitole II.
3. Ustanovenia kapitoly III sa vzťahujú len na manželov, ktorí uzavreli manželstvo alebo ktorí určili rozhodné právo pre ich majetkový režim v deň, keď sa začalo uplatňovať toto nariadenie, alebo neskôr.

Článok 40
Nadobudnutie účinnosti

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Toto nariadenie sa uplatňuje od [jeden rok po nadobudnutí jeho účinnosti].

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V [...] [...]

Za Radu
predseda